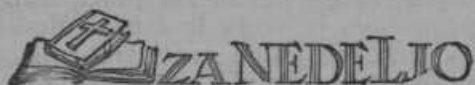

Anglija bo obnovila stike s sovjetsko Rusijo in je bil tozadevni vladni predlog sprejet v poslanski zbornici.

Angleška zbornica pretresa vprašanje o ustavi ter upravi Indije. Macdonaldova vladna večina je za samostojnost Indije, vse druge stranke so pa za podelitev samouprave. Vsekako se

bo rešilo indijsko vprašanje še to leto. Gospodar Afganistana je Nadir kan. Po zanesljivih zadnjih poročilih je bil Habib ulah, ki je pregnal pravega kralja Aman ulaha od Nadir kanovih čet ujet, obsojen od vojnega sodišča na smrt in ustreljen s svojimi 11 najbolj zvestimi.

Gerard Majela.

Eden najprikljubivejših svetnikov novejšega časa je sv. Gerard Majela. — Rodil se je 6. aprila 1726 v mestu Muro na Italijanskem. Njegov oče je bil krojač in mu je zgodaj umrl. Mali Gerard je rasel v zelo skromnih razmerah, zato ga je Bog obsipal s tem večjimi milostmi. Ena največjih je bila njegova svetniška mati, ki je res tudi vzgojila svetnika. Prve besede, ki jih je znal mali Gerard govoriti, so bile ime Jezusa in Marije, prvo, kar je znal narediti, je bilo znamenje sv. križa. Z otroškimi igrami Gerard ni imel veselja. Najrajši je stavil male oltarčke, jih krasil s podobicami in cveticami in je pri njih posnemal z vso resnostjo obrede, ki jih je videl v cerkvi. Velikokrat je zbiral tudi druge otroke pri teh svojih oltarjih, jim je pridigal, jih je učil moliti in peti in je prirejal z njimi procesije.

Ko je bil Gerard star 6 let, se je pripetilo z njim nekaj izrednega. V bližini rojstnega mesta je bila mala kapelica. V njej je bil kip Matere božje, ki drži v naročju svojega Sina. V to kapelico je Gerard rad in pogosto zahajal. Nekega dne je zopet prišel in je začel otroško nedolžno in pobožno moliti. — Naenkrat se mu je pa zazdelo, da sta postala Marija in otrok v njenem naročju živa, da je božji otrok stopil dol k njemu in ga povabil, naj igra z njim. Ko sta nekaj časa igrala, mu je dal otrok snežnobeli kruh in nato izginil. Gerard je tekel domov in je ves vesel pokazal materi darilo, ki ga je dobil. Doma so ga izpraševali, odkod ima kruh, a deček ni vedel nič drugega odgovoriti, kakor: »Ljubi otrok lepe gospe mi ga je dal.« Ker je mati mislila, da ga je dobil od otroka kake bogate družine, ni izpraševala naprej. To se je ponavljalo večkrat. Gerard v svoji otroški pameti ni tega umel; še le pozneje je spoznal, kdo je bil otrok, ki mu je dajal kruh. Čez 20 let je svoji sestri priznal: »Zdaj vem, da je otrok, ki mi je dajal kruh, bil Jezus. Takrat sem mislil, da je bil otrok, kakor drugi.«

Kmalu pa je Gerard zahrepenel po drugem kruhu. Ko je začel hoditi v šolo in je pričel umevati zakrament presvetega Rešnjega Telesa, se ga je polotila velika želja, da bi mogel prejeti sv. obhajilo. Ko je bil 8 let star, je videl v cerkvi, kako ljudje prihajajo k sv. obhajilu. Pri tem pogledu se vzbudi v njem taka želja po združitvi s Kristusom, da vstane in poklekne k obhajilni mizi. Duhovnik mu seveda ni hotel podeliti sv. obhajila, kar je dečka silno razžalostilo. Še le čez dve leti, ko je bil star 10 let je smel sprejeti angelski

kruh. Od tega časa naprej je sprejemal sv. obhajilo, kolikokrat mu je le spovednik dovolil.

Ko je Gerard dokončal šolo, ga je dala mati v uk nekemu krojaču. Tam je bil vzgled pobožnosti, nedolžnosti, pa tudi vestnosti pri delu. A kljub temu, ali pravzaprav radi tega je imel veliko prestat. Nek starejši pomočnik ga je sovražil radi njegove pobožnosti in se je znašal nad njim, kjer je le mogel. Gerard je vse prenašal z največjim mirom in potrpežljivostjo. Kar mu je dajalo ta mir in krotkost, je bila misel na trpečega Odrešenika in misel, da se človeku nič ne pripeti brez božjega pripuščenja. Mislil si je, da ga Bog kaznuje in da se mora Bogu z vsem srcem vdati. To ga je napravilo tako veselega, da se je nekega dne kar smejal, ko ga je surovi pomočnik zopet mučil. To je spravilo tega še v hujšo jezo, da je začel nad njim kričati: »Ti se smejiš! Na mestu mi povej, kaj pomeni ta smeh!« Gerard je odgovoril: »Smejim se, ker me tepe roka božja.« Ko se je izučil, je bil nekaj časa pomočnik, nato pa je v hiši svoje matere začel samostojno krojaško obrt.

Vse je mladega in pobožnega krojača imelo rado, od vseh strani so mu nosili delo. A on v svojem stanu ni bil zadovoljen. Njegovo srce ga je vleklo v samostan. Imel pa je pri tem velike težave. Kapucini, pri katerih je dvakrat prosil za sprejem, so ga obakrat odklonili radi njegove bolehnosti. Pa tudi družba redemptoristov, ki jo je takrat ravno ustanovil sv. Alfonz, ga je najprej odklonila. Le na njegove goreče prošnje, naj vendar poskusijo z njim, so ga sprejeli. Tako je prišel leta 1749 star 23 let v samostan v Kiceto. Patri se niso mogli dovolj načuditi njegovi pobožnosti, svetosti, nedolžnosti in spokornosti, nič manje pa njegovi porabljenosti za delo. Skrajšali so mu čas preizkušnje in leta 1752 je že smel napraviti obljube.

Samo tri leta je preživel kot redovnik. A ta tri leta so bila polna molitve, ljubezni do trpljenja, raznih spokornih del, del ljubezni do bližnjega in pokorščine. Kako velika je bila njegova pokorščina, kaže sledeči slučaj. Neka propadla ženska je obdolžila pobožnega brata zapeljevanja. Tričetrlet leta je moral Gerard trpeti pod tem obrekovanjem, dokler ni ženska, ki je medtem nevarno zbolela, priznala, da si je to trditve samo izmislila. Sv. Alfonz ga je nato vprašal: »Brat Gerard, zakaj se pa vendar niste branili?« Gerard je odgovoril: »Saj je vendar po naših redovnih pravilih prepovedano, da bi se opravičevali.«

Posebno je častil Jezusa v najsvetejšem zakramentu. Njegova želja je bila, da bi postal kolikor mogoče podoben trpečemu Odrešeniku. Zato si je nala-

gal razna pokorila in razven tega si je izprosil milost, da je čutil in doživljal Kristusovo trpljenje. Imel je tudi veliko ljubezen in usmiljenje do svojega bližnjega. Ubogim je dajal lastno jed, pomagal jim je pri delu, beračil je za nje. V bolnikih je videl Kristusa, stregel jim je in Bog mu je dal dar, da jih je mnogo ozdravil na čudežen način. Največ usmiljenja pa je Gerard čutil do ubogih grešnikov. Neprestano je molil za njihovo spreobrnjenje in zelo mnogim je izprosil milost, da so opravili dobro spoved in se resnično poboljšali.

Dve leti pred svojo smrtjo je moral na povelje svojih predstojnikov napraviti neko pot. Na tej poti ga je nek surov človek napadel in silno hudo zdelal. Od tega časa je večkrat bruhal kri in kljub vsej zdravniški skrbi in negi se je iz tega razvila težka pljučna bolezen. Več mesecev je bil priklenjen na bolniško posteljo. Njegova tolažba sta bila križ in podoba žalostne Matere božje. Nad vhodom v svojo celico pa je zapisal besede: »Tukaj se izpolnjuje volja božja.« 16. novembra leta 1755 je umrl. Bog ga je po smrti povelil z mnogimi čudeži. Papež Leon XIII. ga je leta 1893 prištel blaženim, Pij X. pa leta 1910. svetnikom.

»Tukaj se izpolnjuje volja božja,« je napisal Gerard Majela nad vrata svoje bolniške sobe. Da bi ta napis, na duhovni način, bil nad vratmi vsake naše hiše, posebno takrat, ko jo obišče preizkušnja in nadloga. Ko bi nosile naše hiše ta napis in bi se po tem napisu v njih živelo, bi bilo v njih pač veliko blagoslova in prave sreče. Celo križi in težave bi postale blagoslov po izreku sv. Pavla: »Onim, ki Boga ljubijo, se vse v dobro izteče.«

Počastitev spomina škofa dr. Antona Mahnič. V nedeljo 3. novembra je bila v Zagrebu v prisotnosti mnogih jugoslovanskih škofov spominska slavnost po škofu Mahnič. Dr. Mahnič je bil rojen Slovenec in je kot mlad, silno nadarjen in izobražen duhovnik napovedal neizprosno boj brezverstvu med slovenskim ljudstvom. Svoje nazore je širil po listu »Rimski katolik«, ki ga je izdajal in večinoma tudi sam pisal. Ko je postal škof na otoku Krku je nadaljeval to svoje delo med Hrvatmi, zraven je pa neustrašeno branil narodne pravice svojih vernikov proti tedanji avstrijski vladi, ki je na ljubo italijanašev zatirala hrvatski živelj. Ob koncu svetovne vojne je neustrašeno branil svoje ljudstvo pred italijansko objatnostjo. Radi tega so ga po zvižaci dobili v svojo oblast in ga nekaj časa celo internirali. Ves strit in bolan se je naposled smel vrniti v Jugoslavijo. Bolanemu je zagrebški nadškof nudil pri sebi pribežališče in je pri njem tudi umrl. Iskreno je tudi branil pravice staroslovenskega jezika pri službi božji. V nedeljo, 3. novemb. so prenesli njegove telesne ostanke iz kanoniške grobnice na pokopališču v cerkev sv. Frančiška Ksaverija in so jih pokopali blizu oltarja Matere božje. In tako počiva sedaj veliki branitelj staroslovenskega cerkvenega jezika, v cerkvi, kjer se o-

pravlja maša v staroslovenskem jeziku. Pri tej priliki je nastopilo veliko govornikov, svetnih in duhovnih, ki so proslavljali raznotere zasluge velikega škofa.

Katoliški tisk v Švici. Katoličani v

Švici imajo razen mnogoštevilnih katoliških mesečnikov in tednikov še tudi 23 katoliških dnevnikov. In vsak katoličan smatra kot svojo dolžnost, da ima naročen le katoliški dnevnik in druge verske časopise.

NOVICE

Volitve v občinske kmetijske odbore. Na podlagi zakona za pospeševanje kmetijstva z dne 6. septembra 1929 so razpisane volitve v občinske kmetijske odbore ter se morajo izvršiti najkasneje do 20. novembra. Volitev kmetijskih občinskih odborov se izvrši v redni, pravilno sklicani in sklepčni seji občinskega odbora. Volitev naj tvori posebno točko dnevnega reda že na vabilu, ki ga je treba dostaviti vsaj 24 ur pred sejo občinskim odbornikom. Pred volitvijo prečita predsednik to okrožnico, dopis velikega župana in pa vse paragrafe zakona o pospeševanju kmetijstva, ki se nanašajo na občinske kmetijske odbore. Nato se sklepa o številu članov, to je ali se izvoli 3, 4 ali 5 članov v občinski kmetijski odbor. Ko je to izvršeno, se preide k volitvi določene števila članov in pa dveh namestnikov. Volitev se mora vršiti z listki. Vsak občinski odbornik napiše na listek samo določeno število imen oseb, ki jih voli za prave člane in imeni dveh oseb, ki jih voli za namestnika. Dva glasovstevca, ki ju je že prej določil predsednik, pobereta glasovnice in preštejeta glasove. Za izvoljene se proglašajo oni, ki so dobili absolutno večino, če je vsaj nad polovico glasov navzočih občinskih odbornikov. Po členu 51. navedenega zakona se morajo člani občinskega kmetijskega odbora voliti izmed občinskega zastopa.

Duhovniške spremembe. Anton Rataj pride iz Črne v Gor. Lendavo; Anton Cafuta za I. kaplana pri Magdaleni v Mariboru; Jožef Žolnir za II. kaplana; Jožef Meško doslej v Črensovcih, za III. kaplana; Adolf Adamič iz Bizeljskega v Črno; Anton Somrek iz Vranskega na Bizeljsko ter Mirko Štruc iz Gornje Lendave v Črensovce.

P. Leopold Napotnik umrl. Iz benediktinskega samostana v St. Lamprehtu na Zg. Štajerskem smo prejeli vest, da je umrl tam kaj ob severni meji dobro znani p. Leopold Napotnik. Rajni se je rodil leta 1859 v konjski župniji. Leta 1884 je bil posvečen v mašnika. Blagopokojni je bil bratranec rajnega škofa dr. M. Napotnika, vrl Svovenec in vesten duhovnik. Dolga leta je bil oskrbnik benediktinskega gradu in posestva v Svečini in ga je poznal celi Maribor. Pred par leti je zbolel in se preselil v St. Lampreht, kjer je umrl med svojimi sobraty. Naše obmejno ljudstvo bo ohrarilo rajnega v najlepšem in trajno hvaležnem spominu!

Tri samomori na en dan. Dne 7. novembra so se zgodili v Mariboru kar 3 samomori. Radi samozastrupljenja je preminul 50 letni upokojeni železničar Franc Pihlerič. — V Vetrinjski ulici v neki gostilni se je obesil bivši trgovec Rotter. — V Dravo je skočilo pri brodu

doslej neznanu, kakih 19 let staro dekle, katerega so odnesli valovi. Samomorilko bo mogoče ugotoviti, ko bo voda naplavila truplo.

Vlom v Murški Soboti. Dne 7. novembra v noči je bilo vlomljeno v pisarno trgovskega gremija v Murški Soboti. Vlomilci so razbili vrata z ročicami ter odnesli iz pisarne pet stotakov. Blagajne niso mogli razbiti in je izprazniti. Imeli so v rokah vrednostni papir za 276 tisoč, a so ga pustili, ker niso poznali njegove vrednosti.

Smrtna nesreča. V bukovškem gozdu nad Bogojino v Prekmurju se je zgodila nesreča, ki je vzbudila sočutje po vsej okolici. Hlapec Martina Pavla, mlinarja v Beltincih je peljal drva. Ko je došel z vozom v tako imenovano »ciganovo grabov«, se je voz nenadoma prekucnil. To se je zgodilo tako naglo, da hlapec ni mogel odskočiti. Voz ga je pritisnil k drvam, ki so bila zložena ob cesti. V bližini ni bilo žive duše, zato se tudi ne ve, kaj je pretrpel ubogi hlapec, ki je bil stisnjen med vozom in drvami. Šele čez nekaj časa je slučajno prišel na kraj nesreče neki fant, ki je obvestil o nesreči drvarje v gozdu. Poklicana komisija je ugotovila smrt.

Čitajte! Malo je povesti, ki bi tako segle človeku do srca, ko povesti »A njega ni...« in »Odpoved nesrečne žene«. Kdor ne verjame, naj si ji nabavi in ji prečita! Dobita se v obeh Cirilovih knjigarnah v Mariboru, v Slomškovi tiskovni zadrugi in Mohorjevi knjigarni v Celju, pri Katoliškem tiskovnem društvu v Ptuj in pri pisatelju Fr. Kolencu, kaplanu v Murški Soboti. Staneta: prva samo 15 Din, druga pa 12 Din (brez poštne).

Tovariši borci iz vojne! Vabimo vas, da pridete v velikem številu na naš občni zbor, ki bo v Ljubljani dne 24. novembra tega leta v salonu tovariša Rozmana (pri Jerneju) sv. Petra cesta števil 85 ob 9. uri dopoldne. Vsak bivši vojak ima dostop in lahko izreče svoje želje. Sicer spored kot po navadi.

Pravična obsodba. V Mostarju v Hercegovini je bil te dni obsojen radi oderuštva trgovec Franc Vosilj iz Ljubuške. Prisojili so mu en mesec zapora in dvatisoč Din globe. Izposojeval je ubogim hercegovskim kmetom denar po 25 odstotkov. Leta 1927 in 28 je sklenilo radi slabe letine veliko kmetov iz Hercegovine, da se bodo preselili v Južno Ameriko. To priliko je porabil oderuh, da je posojal tem revežem denar na 25 odstotkov in je odtegnil od kapitala obresti za eno celo leto v naprej. Pri odiranju mu je pomagal njegov brat Zvonko Vosilj, ki je dobil 10 dni zapora in 1000 Din globe.

Italjansko bojno letalo. Te dni se je vršil poskusni polet z novim italjanskim bojnim letalom. Letalo je dvokrilnik, ki tehtá 15 tisoč kg, visoko je 10 m, dolgo 28 m in lahko vzame seboj 12 tisoč kg bencina ter olja in 8 tisoč kg bomb. Aeroplan ima šest motorjev, od katerih proizvaja vsak 1000 konjskih sil. Hitrost znaša 210 km na uro, to je največja; najmanjša pa 90 km.

Najvišji skok s padalom. V Leipzigu na

Nemškem se je spustila te dni ženska z aeroplana s padalom na zemljo z višine 2.500 m. To je dosedaj najvišja višina, s katere je tvegala skok ženska.

Po nedolžnem osumljena razpečevanja ponarejenih novcev. Gospa iz boljše rodbine je prišla te dni s svojo hčerkico v trgovino s sadjem v Milanu na Zgornjem Italjanskem. Da plača kupljeno grozdje, je vzela iz žepa 5 lirski novc. Trgovec jej je vrnil srebrnik s pripombo, da ni pravi. Gospa mu je ponudila drug denar, pa tudi ta je bil potvorjen. Na začudenje je vzela iz žepa še 11 petlirskih srebrnih novcev, ki so bili pa vsi prevlečeni z nekako svinčeno plastjo. Ženska je začela jokati, zunaj trgovine so se že bili zbrali ljudje in med temi tudi stražnik, ki je jokojočo aretiral. Na policiji so jo podrobno izpraševali dve uri. Kako so prišli ponarejeni novci v njen žep, na to ni znala dati pojasnila. Zadeva je postajala vedno usodnejša, dokler ni izpovedala, da je imela poleg denarja čisto nov toplomer, katerega je bila malo poprej kupila. Toplomer se je pa ubil, živo srebro se je razlezlo po novcih, se kemično spojilo s srebrom in so lire res zgledale na prvi pogled kot potvorjene. Gospo je policija izpustila, ker je postala proti lastni volji razpečevalka na prvi pogled ponarejenih novcev.

Silovit izbruh ogenjenika. V državi Guatemala v Srednji Ameriki je precej veliko mesto, ki se imenuje Gueztaltenango. Naselbina je obdana krog in krog od gorovja, ki nosi ime Sv. Marija. Med imenovanimi hribi je oživel eden kot ognjenik in začel te dni s silovitim izbruhom. V gori je začelo najprej strahovito bobneti in cela okolica je čutila močne potresne sunkke. Kmalu za potresom je švignil iz ognjenika 1000 visok steber dima in pare, ki sta zakrila daleč na okrog obzorje. Daleč na okoli se je začel vsipavati pepel, ki je pokril v par minutah zemljo 1 m visoko. Na ognjeniku so se pokazale na več mestih razpoke, iz katerih so se ulile cele reke žareče lave, ki so drvele nepričakovano naglo proti dolini, kjer so človeške naselbine in vasi. Lava je pokopala precej vasi in pobila nad 300 ljudi, med temi največ žensk ter otrok, ki so hoteli oteti v zadnjih trenutkih pred uničenjem najpotrebnejše. Mnogo oseb je ubilo kamenje, katerega je bruhal ognjenik.

Noetovo barko hočejo najti. Angleški muzej je organiziral skupno z vseučiliščem v ameriški Pennsylvaniji ekspedicijo, ki bo preiskala pod vodstvom profesorja Wolleja Mezopotamijo (pokrajina med azijskima rekama Evfrat in Tigris). Ekspedicija je že na potu. Pred odhodom je povedal profesor Wolley sledeče: Raziskovanja v Uru, rojstni deželi očaka Abrahama, so presenetila ne le navadnega člo-

Motnje v želodcu in črevesu, ščipanje v trebuhu, zastajanje v žilnem sistemu, razburjenost, nervoziteto, omotičnost, hude sanje, splošno slabost olajšamo, če popijemo vsak dan čašo »FRANZ JOSEFOVE« grenčice. Zdravniki svetovnega slovesa hvalijo izborni učinek, ki ga ima »FRANZ JOSEFOVA« voda v svoji lastnosti kot milo odvajalno sredstvo, zlasti pri malokrvnih, korpulentnih osebah, putikarjih in hemoroidalno bolnih. Dobi se v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.